

[Torben Lund]

genopretter ordentlige forhold på medicintilskudsområdet.

Birgitte Husmark (SF):

Som en af forslagsstillerne vil jeg også udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få flertal for ændringsforslagene og dermed for forslaget som helhed. Det, der nu sker, er, at vi får afskaffet det enorme bureaukrati, som af uforståelige grunde ikke bliver anerkendt som en umulig instans af regeringspartierne. Som en konsekvens burde regeringspartierne egentlig have haft lov til at fortsætte denne undersøgelse af virkningen af 800 kr.s-reglen og af overførslen af de receptpligtige lægemidler til håndkøb med det bureaukrati, det har medført. Det ville egentlig have været spændende at få den undersøgelse og se, hvor mange aldeles unødige omkostninger bureaukratiet har skabt.

Men Socialdemokratiet og SF glæder sig over, at det er lykkedes at skabe flertal for lettelser både af hensyn til administrationen og ikke mindst til de mennesker, der nu ikke får en ekstra brugerbetaling oven i den sygdom og de lidelser, de har i forvejen.

Jørgen Winther (V):

Det skal ikke blive ret langt. Jeg forstår, at både Socialdemokratiet og SF glæder sig meget. Jeg kan konstatere, at en sejr for Socialdemokratiet er en forhøjelse af de offentlige udgifter, og det hører vi gang på gang. Det er dem, man sejrer over igen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes ikke, der er så stor grund til at glæde sig over, at den ordning, vi indførte, falder bort. Jeg synes, det er værd at påpege, at da man i Horsens indsamlede ubrugt medicin i folks medicinskabe, regnede man ud, at der stod for mange millioner kroner ubrugt medicin, hvortil der var ydet offentlige tilskud. Det var især gigtpræparater, altså meget dyre præparater, der blev ordineret til folk og landede hjemme i medicinskabet. Det er spild af offentlige midler, når de ikke bliver brugt.

Dernæst fik vi forud for ordningens indførelse oplyst, at 8 ud af 10 patienter, som fik ordineret de overordentlig dyre mavesårspræparater på recept, slet ikke havde mavesår, men havde

ondt i maven af en helt anden grund og havde altså måske kunnet klare sig med langt billigere og enklere medicin eller måske med slet ingenting.

Det, der skete, da vi tog receptpligten væk fra disse præparater, var, at priserne omgående faldt. Omgående var medicinalfirmaerne i stand til at sende mærker på markedet, som ikke var nær så dyre. Nu vil vi formentlig se en yderligere prisforhøjelse. Det er spild af offentlige midler, når der bliver ordineret medicin mod sygdomme, som folk ikke har.

Derfor støtter vi naturligvis ikke lovforslaget.

Formanden:

Det er ændringsforslagene, der er til forhandling.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Til fru Kirsten Lee er jeg nødt til at sige, at det, at man har konstateret, at der står en mængde ubrugt medicin i medicinskabene, ikke behøver at hænge sammen med, at man ikke har overvejet en rigtig ordination. Det kunne f.eks. hænge sammen med, at det er meget vanskeligt at få medicin i tilstrækkelig små doser. Specielt er det vanskeligt at få medicin i så små doser, at man kan afprøve, om det er en medicin, som patienten i givet fald kan tåle. Jeg kender adskillige eksempler på, at man har påbegyndt en behandling, som så viser sig at være umulig, men desværre kunne man kun få medicinen i en meget stor pakning.

Til de af fru Kirsten Lee bebudede prisforhøjelser kan jeg kun gentage det forslag, som SF har prøvet at få gennemslag for flere gange, nemlig at regeringen tager sig sammen og påtager sig at forhandle medicinpriser med medicinalfirmaerne.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er også fru Kirsten Lees bemærkninger, der kalder mig herop. Det er i øvrigt ganske karakteristisk, at den ivrigste forkæmper for de beskæringer, man har foretaget på medicinområdet, beskæringer, som langt hovedparten af befolkningen har rystet på hovedet af, netop er fru Kirsten Lee. Jeg kender ingen, der med en så indædt kampløst forsvarer de forfærdelige